

dertil sig knyttende Bestemmelser aabent. Ogsaa de andre Bemærkninger, som ere fremkomne her i Betænkningen, have nærmest Hensyn til Fremtiden. Det er en Misforstaaelse af den høitærede Minister, naar han har opfattet den sidste Bemærkning i Betænkningen om Ansøgningerne, som om Udvalget havde en saa overordentlig Interesse for at lette Personer Udgang til at faae Indfødsret; det er ikke Meningen. Meningen er alene at gjøre opmærksom paa, at der hersker en stor Tvivl, og at der attter og attter kommer Forespørgsel om, hvorledes man har at forholde sig med Ansøgninger desangaaende. Jeg antager, at der indkommer mange saadanne Forespørgsler til Indenrigsministeriet eller ialtfald til de Myndigheder, som sortere under dette Ministerium. Dette veed jeg jo imidlertid ikke; men derimod veed jeg for mit personlige Vedkommende, at der mellem Nar og Dag strømmer en Mængde Forespørgsler ind til mig desangaaende, og derfor synes jeg, at det kunde være rigtigt at anvende den Naade til at udbrøde Kundskab om, hvorledes man har at forholde sig, som er angiven i Udvalgsbetænkningen. Dette er ogsaa Grunden til, at det udtryffeligt er ansøgt i Betænkningen, at Ansøgningerne bør stiles til Indenrigsministeren, og at de kunne skrives paa ustemplet Papir, samt at Udvalget haaber, at denne Bemærkning gjennem Pressen eller ad anden Veie kan komme til Vedkommendes Kundskab. Det er jo nemlig ganske vist, at Indenrigsministeriet ikke kan gjøre stort Andet end at udstede en saadan Veiledning, som det — det tør jeg vel sige — er blevet Praxis at udstede hvert 5te Nar, saa at den altsaa næste Gang vil blive udstet i 1884; men jeg beklager, at Pressen ikke har givet tilstrækkelig udførlige Udbrag af den; og det er af den Grund, at denne Bemærkning er kommen ind i Udvalgsbetænkningen.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforflagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 33 ff.)

vedtoges uden Afstemning

Lovforflagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til imorgen Torsdag, Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Gaandværks- og Fabrikadsdrift m. m. af 29de December 1857 og Lov af 23de Mai 1873.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 527 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforflagets Indhold og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling.

Berg: Jeg trænger til nogle Oplysninger fra de ærede Forslagsstillere angaaende dette Lovforlags Indhold, som ikke er mig rigtig klart. Det siges for det Første i Lovforlaget, at Indenrigsministeren bemyndiges til i et Lidsrum af 2 Nar at meddele Bevilling til at drive Detailhandel til saadanne Personer, som allerede drive saadan Næring i Genhold til tidligere meddelt Bevilling. Dette gjælder altsaa Detailhandlere, som nu findes efter tidligere meddelt Bevilling indenfor en Grændse af 1½ Mil fra Kjøbstaden; men jeg veed dog ikke af, at den høitærede Minister absolut behøver at faae Lov til at lade dem fortsætte. Jeg veed ikke, om Loven af 23de Mai 1873 ikke tillader Ministeren at lade saadanne Detailhandlere fortsætte, naar Forholdene tale derfor. Det er nu altsaa de enkelte Detailhandlere, som allerede fra tidligere Tid have haft Bevilling; men de Detailhandlere, som feilagtig have faaet Næringsbevis til at drive Detailhandel indenfor en Afstand af 1½ Mil fra Kjøbstaden, ville altsaa ikke komme ind under Loven. Jeg forstod imidlertid ikke rettere efter de Udtalelser, som vi hørte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Hummeluhø), end at det netop var en Mand, som var i denne Katus, der havde været Anledningen til Lovens Fremkomst isjor, og at det saaledes var for hans Skyld, at vi skulde have Loven. Nu træffer det sig imidlertid efter min Mening, saa uheldigt, at denne Mand slet ikke kommer med ind under Loven; thi han driver netop ikke sin Næring ifølge tidligere meddelt Bevilling, men derimod ifølge et tidligere feilagtig meddelt Næringsbevis. Det er muligt, at jeg tager feil, men saaledes har jeg opfattet det, og hvis det forholder sig saaledes, da have de Herrer jo sigtet paa Et og ramt et Andet. (Ufbrydelse). Et æret Medlem siger, at det er Søndagsjægere; de skyde det fredede Dyr istedetfor det, der skulde rammes. Dette er imidlertid